130 ประกายความคิดการสอนลูก

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะห์มัด อุษมาน อัล-มะซีด,

ดร.อาดิล อะลี อัช-ชิดดีย์

แปลโดย : อับดุลฟัตตาห์ ยิดนรดิน

ตรวจทานโดย : ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : สำนักพิมพ์ ดารฺ อัล-วะฏ็อน

2013 - 1434

IslamHouse.com

١٣٠ فكرة في تربية الصغار

« باللغة التايلاندية »

د. أحمد بن عثمان المزيد

د. عادل بن علي الشدي

ترجمة: عبدالفتاح

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: مدار الوطن

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

130 ประกายความคิดการสอนลูก

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ และขอการประสาทพรและความสันติจงมีแด่นบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้ที่ไม่มีนบีอื่นใดหลังจากท่านอีก

ในความเป็นจริงแล้วการอบรมบ่มเพาะเด็กๆ นั้นถือเป็นศิลปะและความสามารถพิเศษซึ่งคนส่วนน้อยเท่านั้นจะเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ และหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ถูกเขียนขึ้นหลายสิบเล่มทั้งแบบยืดยาวเต็มไปด้วยรายละเอียดและแบบย่อ ซึ่งเราเห็นว่าการนำบทสรุปจากบางส่วนของหนังสือเหล่านั้นมานำเสนอด้วยการเรียบเรียงใหม่เป็นข้อๆ และใช้ประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ได้ใจความเพื่อเป็นแนวทางที่ผู้ปกครองและคุณครูทั้งหลายจะได้นำมันไปใช้ในการอบรมบ่มเพาะเด็กๆ ของพวกเขา ด้วยวิธีการอบรมที่ถูกต้อง

ด้านหลักศรัทธา

1. จงสอนลูกของคุณให้รู้จักคำกล่าวแห่งเตาฮีด (คือการกล่าวว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ") และความหมายที่ถูกรวมอยู่ในคำกล่าวนั้นทั้งส่วนของการปฏิเสธและการยืนยัน คำว่า "ลาอิลาฮะ" (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด) เป็นการปฏิเสธทุกสิ่งที่จะถูกสถาปนาให้เป็นพระเจ้าเพื่อเคารพภักดีสักการะและขอความช่วยเหลือ ส่วนคำว่า "อิลลัลลอฮฺ" (นอกจากอัลลอฮฺ) เป็นการยืนยันว่าเอกสิทธิ์ในการเป็นพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพภักดีสักการะและขอความช่วยเหลือนั้นเป็นของอัลลอฮฺ

2. จงสอนลูกของคุณให้รู้ว่าทำไมอัลลอฮฺถึงสร้างเรามา พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦ ﴾ [الذاريات: ٥٦]

"และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่อการใดเว้นแต่เพื่ออิบาดะฮฺต่อข้าเท่านั้น" (อัซ-ซาริยาต 56)

พร้อมทั้งชี้แจงถึงความหมายที่กว้างของคำว่าอิบาดะฮฺในมิติต่างๆ

3. จงอย่าใช้วิธีการขู่หรือให้ลูกกลัวต่อไฟนรก การลงโทษของอัลลอฮฺ และความกริ้วโกรธของพระองค์มากนัก ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ลูกถูกปลูกฝังเกี่ยวกับอัลลอฮฺในรูปที่น่าสะพรึงกลัว
4. จงทำให้ลูกของคุณรักอัลลอฮฺมากที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ด้วยการสอนเขาว่าพระองค์คือผู้สร้างเรามา ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงประทานอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ทรงให้เครื่องนุ่งห่ม และผู้ทรงให้เราเป็นมุสลิม
5. จงเตือนลูกของคุณให้ระวังการแอบกระทำความผิดเมื่ออยู่ตามลำพัง เพราะอัลลอฮฺนั้นทรงเห็นเขาในทุกๆ สภาพการณ์
6. จงสอนให้ลูกของคุณได้รู้จักอิบาดะฮฺชนิดต่างๆ ที่มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมากมาย เช่น การกล่าว "บิสมิลลาฮฺ" (ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ) เมื่อเริ่มรับประทานอาหาร ดื่มเครื่องดื่ม การเข้า-ออกจากบ้าน, การกล่าว "อัลหัมดุลิลลาฮฺ" (มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์แด่อัลลอฮฺ) เมื่อรับประทานอาหารเสร็จสิ้น, การกล่าว "สุบหานัลลอฮฺ"

(มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ) เมื่อเขาพบเจอสิ่งที่ประหลาดใจ และคำกล่าวอื่นๆ ที่ใช้รำลึกถึงอัลลอฮฺในสภาพการณ์ต่างๆ

7. จงทำให้ลูกของคุณรักในตัวของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยการสอนให้เขารู้ถึงคุณลักษณะอันดีงามของท่าน อ่านชีวประวัติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่อหน้าเขา และกล่าวเศาะละวาตทุกครั้งเมื่อกล่าวถึงชื่อของท่าน
8. จงปลูกฝังหลักการศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะการณ์ของอัลลอฮฺ(เกาะฎอฺและเกาะดัรฺ)ให้เติบโตในจิตใจของเขา ว่าทุกสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์มันก็จะเกิดขึ้น และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ประสงค์สิ่งนั้นก็จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้
9. จงสอนลูกของคุณให้รู้จักหลักศรัทธาทั้งหกประการอันเป็นรากฐานของอิสลาม
10. จงตั้งคำถามบางประการเกี่ยวกับหลักการศรัทธาแก่ลูกของคุณ เช่น ใครคือพระเจ้าของลูกครับ ? ศาสนาของลูกคืออะไรครับ ? ใครเป็นนบีของลูกครับ ? เราถูกสร้างมาทำไมนะครับ ? ใครนะครับที่ประทานปัจจัยยังชีพ อาหาร เครื่องดื่มและก็เยียวยารักษาเราให้หายจากความเจ็บป่วย

? ลูกรู้ไหมครับว่าเตาหีดมีกี่ประเภท ? ลูกรู้ไหมครับว่าอะไรคือการตั้งภาคี การปฏิเสธศรัทธา การกลับกลอก ? และอะไรคือบั้นปลายของผู้ที่ตั้งภาคี ปฏิเสธศรัทธาและกลับกลอกเสแสร้งแกล้งทำเป็นศรัทธา ? และคำถามอื่นๆ ในเรื่องของหลักศรัทธา

หมวดอิบาดะฮฺ

11. จงสอนหลักการอิสลามห้าประการแก่ลูกของคุณ
12. จึงฝึกลูกของคุณให้ละหมาด เพราะท่านนบีกล่าวว่า "จงสั่งลูกๆ ของพวกเจ้าให้ละหมาดเมื่อเขามีอายุ ๗ ปี และจงตีเขาเมื่ออายุ ๑๐ ปี" หากเขาบกพร่อง ละเลยหรือละทิ้งการละหมาด
13. เมื่อคุณไปละหมาดญะมาอะฮฺที่มัสญิดจงพาลูกของคุณไปด้วยและสอนเขาให้รู้จักวิธีการอาบน้ำละหมาดที่ถูกต้อง
14. จงสอนลูกของคุณให้รู้จักมารยาท การให้เกียรติและความศักดิ์สิทธิ์ของมัสญิด
15. จึงฝึกลูกของคุณให้ถือศีลอดจนกระทั่งเขาคุ้นชินกับอิบาดะฮฺนี้เมื่อเติบใหญ่

16. จงปลุกเร้าให้ลูกของคุณท่องจำอัลกุรอานโดยเริ่มจากส่วนที่ง่ายๆ รวมไปถึงหะดีษต่างๆ และอัซการต่างๆ ที่มีรายงานที่ถูกต้องจากท่านนบี

17. จงมอบรางวัลให้ลูกของคุณในทุกๆ ครั้งที่เขามีความคืบหน้าในการท่องจำ ท่านอิบรอฮีม บุตรของ อัดฮัม ได้กล่าวว่า "พ่อของฉันกล่าวแก่ฉันว่า ลูกเอ๋ย! จงร่ำเรียนหะดีษเถิด ทุกๆ หะดีษที่ลูกได้ฟังและท่องจำพ่อจะให้ลูก ๑ ดิรฮัม" ท่านอิบรอฮีมกล่าวต่อว่า "ฉันจึงเริ่มแสวงหาร่ำเรียนหะดีษเนื่องจากสิ่งนั้น"

18. จงอย่าบังคับลูกของคุณให้ท่องจำและศึกษามากจนเกินไป ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เขาคิดนี้นั่นเป็นการลงโทษ แล้วในท้ายที่สุดเขาจะรังเกียจการท่องจำ

19. พึงทราบเถิดว่าคุณคือแบบอย่างของลูก เมื่อคุณละเลยเกียจคร้าน หรือรู้สึกหนักอึ้งเมื่อจะทำอิบาดะฮฺ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลโดยตรงต่อลูกของคุณ เขาจะรู้สึกหนักอึ้งและบางครั้งอาจจะหนีห่างจากการประกอบอิบาดะฮฺ

20. จงฝึกลูกของคุณให้รู้จักการทำทานและการบริจาคด้วยการทำให้เขาเห็นเป็นบางครั้ง หรือลองมอบสิ่งหนึ่งเพื่อให้

เขาบริจาคแก่คนยากจนและขอทาน และที่ดีที่สุดในวิธีการต่างๆ ก็คือการกระตุ้นให้เขามีความปรารถนาที่จะบริจาคด้วยทรัพย์สินที่เขาได้สะสมไว้เอง (ให้เขาบริจาคสิ่งที่รัก)

หมวดมารยาท

21. เมื่อคุณต้องการให้ลูกของคุณเป็นคนมีสัจจะก็จงอย่าเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความกลัวลงในหัวใจของเขา
22. จงอธิบายให้ลูกของคุณได้เข้าใจถึงความประเสริฐของความสัจจะและอะมานะฮฺ
23. จงยกเรื่องเล่าต่างๆ ที่กล่าวถึงตัวอย่างที่ดีในการรักษาอะมานะฮฺ *(ข้อนี้เพิ่มเติมโดย บ.ก. เนื่องจากต้นฉบับเดิมเรียบเรียงหัวข้อไม่ครบ)*
24. จงทดสอบอะมานะฮฺของลูกๆ ของคุณโดยที่เขาไม่รู้ตัว
25. จงฝึกลูกของคุณให้มีความอดทนและไม่รีบร้อน เป็นไปได้ที่จะฝึกสิ่งนั้นด้วยการถือศีลอด หรือการฝึกฝนด้วยการงานบางอย่างที่ต้องอาศัยความอดทนและสุขุม
26. จงมีความยุติธรรมกับลูกๆ ของคุณ เพราะนั่นคือสื่อที่ดีที่สุดจะสอนพวกเขาถึงเรื่องความยุติธรรม

27. จงฝึกลูกของคุณให้คำนึงถึงคนอื่นก่อนตัวเอง(อีษาร)โดยผ่านการปฏิบัติหรือเล่าเรื่องราวของกัลยาณชนและบอกถึงความประเสริฐของมัน

28. จงชี้แจงให้ลูกของคุณเข้าใจถึงผลกระทบที่เลวร้ายจากการหลอกลวง การฉ้อฉล การขโมยและการโกหก

29. เมื่อลูกของคุณแสดงความกล้าหาญออกมาในบางสถานการณ์ จงชื่นชมและให้รางวัลเขา และชี้แจงให้เขาทราบว่าแท้จริงแล้วความกล้าหาญนั้นคือการกระทำสิ่งที่ถูกต้องและจำเป็น

30. คุณอย่าเป็นคนแข็งกระด้างเพราะมันจะทำให้ลูกของคุณหวาดกลัว โกหก และขี้ขลาด

31. จงทำให้ลูกของคุณมีความรักที่จะนอบน้อมถ่อมตนอ่อนโยนและละทิ้งความหยิ่งยโส

32. จงสอนลูกของคุณว่าแท้จริงแล้วมนุษย์จะมีความประเสริฐสูงหรือต่ำกว่ากันนั้นขึ้นอยู่กับความยำเกรงและการงานที่ดีงามเท่านั้น มิใช่เชื้อสาย วงศ์ตระกูล หรือทรัพย์สิน

33. จงสอนเขาว่าแท้จริงการอธรรมนั้น บั้นปลายของมันน่ากลัวยิ่ง ความชั่วช้านั้น ผู้ที่ปฏิบัติมันจะกรีดร้อง และการ

ทำลายความไว้ใจนำพาไปสู่ความบรรลัย

34. จงสอนเขาให้เข้าใจถึงความแตกต่างของบางอย่าง ที่เขาอาจยังไม่เข้าใจ เช่น ความแตกต่างระหว่างความกล้าหาญและความบ้าบิ่น ความละอายกับความไม่กล้า การถ่อมตนกับความตกต่ำ ความฉลาดกับความเจ้าเล่ห์

35. จงทำให้ลูกๆ ของคุณมีความเคยชินกับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ นั่นคือด้วยกับการที่คุณแสดงถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ภายในบ้าน และทำดีต่อผู้อื่น

36. จงอย่าผิดสัญญาเด็ดขาดโดยเฉพาะกับลูกๆ ของคุณ เพราะนั่นจะทำให้ความประเสริฐของการรักษาคำมั่นสัญญาฝังแน่นอยู่ในใจของเขา

หมวดพฤติกรรมและมารยาท

37. จงเริ่มให้สลามแก่ลูกๆ ก่อน

38. อย่ามักง่ายในการเปิดเผยเอาเราะฮฺต่อหน้าลูกๆ

39. จงทำดีกับเพื่อนบ้าน

40. จงสอนลูกของคุณให้รู้ถึงสิทธิของเพื่อนบ้านและอันตรายจากการสร้างความเดือดร้อนให้พวกเขา

41. จงทำดีต่อพ่อแม่ของคุณ ติดต่อสัมพันธ์กับเครือญาติ และจงพาลูกๆ ไปด้วย
42. จงสอนลูกๆ ของคุณให้รู้ว่า ผู้คนจะรักเด็กๆ ที่สุภาพเรียบร้อย และไม่สร้างความเดือดร้อนแก่คนอื่น
43. จงเขียนจดหมายให้แก่ลูกของคุณ ซึ่งเขียนเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม คำแนะนำตักเตือนที่ดี และคำสั่งเสียไปสู่ความดี
44. อธิบายให้ลูกๆ ของคุณเข้าใจว่ามีพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่ถูกยอมรับอย่างสิ้นเชิง และบอกให้เขารู้ถึงสาเหตุว่าทำไม
45. จงนั่งอยู่กับลูกๆ ของคุณ โดยที่ทุกๆ ครั้งจะสอนพวกเขาถึงบางส่วนจากมารยาทที่ดีงามของท่านนบีจากหนังสือบางเล่ม และตั้งคำถามที่มีประโยชน์กับพวกเขา และบางครั้งคุณก็อาจให้พวกเขาอ่านโดยที่คุณเป็นผู้ฟังที่ดี
46. จงให้คำแนะนำตักเตือนลูกของคุณอย่างลับๆ และจงอย่าลงโทษเขาต่อหน้าผู้อื่นเด็ดขาด
47. จงพยายามให้มีการตำหนิจากคุณให้น้อยที่สุดเท่าที่สามารถ
48. จงขออนุญาตลูกของคุณก่อนจะเข้าไปยังห้องของเขา

เพราะมันเป็นสื่อการสอนที่ดีที่สุดที่จะสอนเขาให้รู้ถึงมารยาทในการขอเข้าห้องของผู้อื่น

49. จงอย่าคิดว่าลูกของคุณจะเข้าใจคำสอนของคุณในครั้งแรกเสมอไป เพราะอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَاۖ ﴾ [طه: ١٣٢]

"และเจ้าจงสอนคนในครอบครัวของเจ้าให้ละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติมัน" (ฏอฮา 132)

50. จงอย่าลืมที่จะกล่าว "บิสมิลลาฮฺ" ก่อนรับประทานอาหารด้วยเสียงที่ดังพอที่ลูกของคุณจะได้ยิน และทำเช่นเดียวกันในการกล่าว "อัลหัมดุลิลลาฮฺ" หลังรับประทานเสร็จ

51. จงเพิกเฉยในความผิดพลาดบางประการของลูกของคุณ และอย่าให้ในจิตใจของคุณเป็นดั่งตู้เก็บความผิดของเขา

52. จงขอโทษลูกของคุณเมื่อคุณเป็นฝ่ายผิดพลาด

53. จงให้กำลังใจลูกของคุณเพื่อให้เขามีความเป็นเลิศในเรื่องๆ หนึ่งโดยกล่าวกับเขาว่า ลูกเป็นเด็กที่ฉลาด และลูกต้องทำมันได้แน่ๆ

54. จงทำบางอย่างให้แก่ลูกของคุณเป็นการเฉพาะ

55. จงอย่าเย้ยหยันในคำพูดหรือการกระทำของลูกของคุณ

เด็ดขาด

56. จงสอนลูกของคุณถึงคำที่ใช้กล่าวทักทาย กล่าวต้อนรับและกล่าวชมเชย
57. จงอย่าตามใจลูกของคุณมากเกินไป
58. จงอย่าใช้รางวัลล่อใจเพื่อให้ลูกของคุณปฏิบัติตามคำสั่งของคุณจนกระทั่งเขาเคยชิน เพราะจะทำให้เขาอ่อนข้อและสูญเสียคุณลักษณะที่ดีเมื่อมีวัตถุทรัพสินอยู่ข้างหน้า
59. จงทำให้ลูกเป็นเพื่อนอันดับหนึ่งของคุณ

หมวดการดูแลร่างกาย

60. จงให้ลูกของคุณมีเวลาสำหรับการละเล่นอย่างเพียงพอ
61. จงตระเตรียมของเล่นต่างๆ ที่ยังประโยชน์แก่ลูกของคุณ
62. จงให้เขาได้เลือกการละเล่นบางอย่างด้วยตัวของเขาเอง
63. จงสอนลูกของคุณให้ว่ายน้ำ วิ่งแข่ง และการละเล่นบางอย่างที่ต้องใช้กำลัง
64. ในบางครั้ง จงให้ลูกของคุณได้เป็นผู้ชนะบ้างเมื่อคุณเล่นกับเขา
65. จงตระเตรียมอาหารที่สมดุลหรือมีประโยชน์ทาง

โภชนาการแก่ลูกๆ

66. ให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบมื้ออาหารของลูกๆ
67. เตือนลูกๆ ไม่ให้กินอาหารจนเยอะเกินไป
68. อย่าคิดบัญชีความผิดของลูกๆ ในขณะที่กำลังทานอาหารร่วมกัน
69. หมั่นปรุงอาหารที่ลูกๆ ชอบให้พวกเขาได้ทานอย่างสม่ำเสมอ

หมวดการสร้างสุขภาพจิตใจ

70. จงตั้งใจฟังและให้ความสำคัญกับทุกๆ คำพูดที่ลูกของคุณได้เอื้อนเอ่ย
71. จงให้ลูกของคุณเผชิญหน้ากับปัญหาของเขาด้วยตัวเอง แต่เป็นไปได้ว่าคุณอาจจะแอบช่วยเขาในเบื้องต้นโดยที่เขาไม่รู้ตัว
72. จงให้เกียรติลูกของคุณและขอบคุณเขาเมื่อเขาทำงานบางอย่างได้อย่างดี
73. จงอย่าอาศัยการสาบานเพื่อสร้างความเชื่อใจระหว่างกัน แต่จงพูดกับลูกของคุณว่า "ลูกจ๋า หนูไม่จำเป็นต้องสาบาน

พ่อก็เชื่อใจหนูอยู่แล้วนะครับ"

74. จงหลีกเลี่ยงจากการกล่าวคาดโทษและข่มขู่
75. จงอย่าทำให้ลูกของคุณรู้สึกว่าเขาเป็นเด็กที่ไม่ดีหรือเป็นคนโง่ที่ไม่เข้าใจอะไรเลย
76. จงอย่ารำคาญเมื่อลูกของคุณถามคำถามมากมาย แต่จงพยายามตอบเขาในทุกๆ คำถามด้วยคำตอบที่ง่ายๆ และเป็นที่พอใจ
77. จงกอดลูกของคุณและส่งความรู้สึกไปยังเขาว่าคุณรักและอ่อนโยนต่อเขา
78. จงปรึกษาหารือกับลูกของคุณในบางเรื่องและทำในสิ่งที่เขาให้คำปรึกษา
79. จงทำให้ลูกของคุณรู้สึกว่าเขามีอิสระในการตัดสินใจ

หมวดสังคม

80. จงให้ลูกของคุณได้เข้าร่วมในค่ายอบรมภาคฤดูร้อน หัลเกาะฮฺท่องจำอัลกุรอาน การแข่งขันทางวิชาการ และค่ายลูกเสือ และกิจกรรมอื่นๆ
81. จงให้ลูกของคุณได้เป็นผู้ต้อนรับแขกด้วยตัวของเขาเอง

เช่น การเสิร์ฟชา กาแฟและผลไม้

82. จงแสดงการต้อนรับลูกของคุณเมื่อเขาเข้ามาหาคุณแม้ว่าคุณจะอยู่กับเพื่อนของคุณก็ตาม

83. จงให้ลูกของคุณมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของมัสญิด เช่น กองทุนเพื่อการดูแลเด็กกำพร้าและหญิงหม้าย

84. จงฝึกลูกของคุณให้ทำงาน ซื้อ-ขาย และการแสวงหาแต่สิ่งที่หะลาลเท่านั้น

85. จงให้ลูกของคุณได้รับรู้ถึงความเจ็บปวดของผู้อื่นบ้างในบางครั้ง และให้เขารู้จักการบรรเทาความเจ็บปวดของผู้อื่นด้วย

86. จงอย่าให้ลูกของคุณเป็นคนที่มีความเครียดประหนึ่งต้องแบกโลกไว้ทั้งใบ

87. จงให้ลูกของคุณได้เห็นผลงานของคุณที่มีต่อสังคม

88. จงมอบหมายธุระบางอย่างให้ลูกของคุณได้ดำเนินการโดยทำให้เขารู้สึกว่าคุณเชื่อใจในตัวเขา

89. จงอย่าปิดกั้นลูกของคุณในการที่เขาจะเลือกเพื่อนของเขาด้วยตัวเอง แต่ทว่าคุณจงใช้ศิลปะในการชักจูงให้ลูกของ

คุณเลือกเพื่อนจากเด็กๆ ที่คุณต้องการโดยที่ลูกของคุณไม่รู้ตัวว่าคุณกำลังทำเช่นนั้น

หมวดการเสริมสร้างพลานามัย

90. จงให้ความสำคัญกับสุขภาพลูกๆ ของคุณ
91. จงอย่าละเลยการฉีดวัคซีนต่างๆ ตามเวลาของมันให้แก่ลูกของคุณ
92. จงอย่าให้ยาแก่เขามากไป นอกจากสัดส่วนที่พอดีเท่านั้น
93. จงรักษาลูกของคุณด้วย "รุกยะฮฺ อัช-ชัรอียะฮฺ" (ดุอาอ์ต่างๆ ที่มาจากอัลกุรอานและท่านนบี)
94. จงฝึกลูกของคุณให้คุ้นชินกับการนอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าตรู่
95. จงทำให้ลูกของคุณเป็นคนที่ดูแลเอาใจใส่ความสะอาดของร่างกาย ช่องปากและเสื้อผ้า
96. เมื่อลูกของคุณป่วยจงอย่ารอที่จะให้การรักษาเขาจนกระทั่งอาการกำเริบ
97. จงให้ลูกของคุณอยู่ห่างๆ จากผู้ป่วยโรคติดต่อทั้งหลาย
98. จงอย่าให้ลูกของคุณรับรู้ถึงอันตรายของโรคที่เขาประสบ

99. จงพึ่งพาอัลลอฮฺเถิด เพราะการบำบัดรักษาให้หายจากโรคภัยทั้งหมดอยู่ในอำนาจของพระองค์

หมวดการเสริมสร้างความรู้รอบตัว

100. จงให้ลูกของคุณได้ฝึกแก้ไขปริศนาบ้าง
101. จงให้ลูกของคุณได้แสดงออกผ่านงานเขียนในหัวข้อต่างๆ
102. จงพยายามอ่านสิ่งที่ลูกของคุณเขียนอยู่เสมอ
103. จงอย่าตำหนิในทุกๆ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และหลักภาษาที่พบในสิ่งที่ลูกคุณเขียน
104. จงส่งเสริมลูกของคุณให้รักการอ่าน
105. จงให้ลูกของคุณได้เลือกหนังสือหรือเรื่องเล่าต่างๆ ที่เขาชอบ
106. จงมีส่วนร่วมกับลูกในการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
107. จงหาของเล่นบางอย่างที่สามารถเสริมสร้างสติปัญญาของลูก
108. จงผลักดันลูกของคุณให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
109. จงทำให้ลูกของคุณเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่เป็นเหตุให้การเรียนของเขาตกต่ำ

110. จงส่งเสริมลูกของคุณให้ท่องจำบทกลอนทั้งจากกวีในยุคก่อนและยุคหลังรวมไปถึงปรัชญาที่มีประโยชน์จากพวกเขาด้วย

111. ส่งเสริมลูกของคุณให้ท่องจำสำนวนสุภาษิต

112. จงฝึกลูกของคุณให้มีวาทะศิลป์ในการปราศัยและสุนทรพจน์

113. จงฝึกลูกของคุณให้มีศิลปะในการพูดคุยและชักจูงใจคน

114. จงให้ลูกของคุณได้เข้าร่วมบ้างในหลักสูตรหรือค่ายพัฒนาศักยาภาพตนเอง

115. จงส่งเสริมลูกของคุณให้มีความเชี่ยวชาญในภาษาต่างประเทศที่ถูกใช้อย่างแพร่หลาย

116. จงใช้วิธีการสอนและพัฒนาลูกของคุณด้วยการตบรางวัลและขณะเดียวกันก็มีการลงโทษด้วย

117. จงให้รางวัลอยู่เสมอ แต่จงอย่าลงโทษทุกครั้งไป

118. จงเปลี่ยนวิธีการให้รางวัลแก่ลูกของคุณบ้าง โดยที่อย่าให้รางวัลนั้นเป็นทรัพย์สินเสมอไป บางครั้งคุณอาจให้รางวัลด้วยการไปท่องเที่ยว ให้เขาเล่นเกมที่มีประโยชน์ในคอมพิวเตอร์ ให้ของขวัญ หรือให้เขาออกไปเล่นกับเพื่อน

ของเขา

119. จงลงโทษด้วยวิธีที่หลากหลาย อย่าให้การตีเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับคุณ อาจใช้วิธีอื่นบ้างเช่น การมองด้วยสายตาที่ไม่พอใจ ดุว่าด้วยคำพูด ปลีกตัวห่างในระยะเวลาที่กำหนด ไม่ให้ค่าใช้จ่ายรายวันหรือออกไปเที่ยวประจำสัปดาห์

120. จงรู้เถิดว่าแท้จริงการลงโทษที่เหมาะสมคือ การลงโทษที่หักห้ามเขาจากการทำความผิดนั้นอีกครั้ง และนำเขาไปสู่สิ่งที่ถูกต้อง

121. จงรำลึกเสมอว่าแท้จริงท่านนบีไม่เคยตีเด็กๆ เลยสักครั้ง

122. จงอย่าลงโทษลูกของคุณในความผิดครั้งแรกของเขา

123. จงอย่าเป็นผู้ที่ลงโทษด้วยความรุนแรง

124. เมื่อใดก็ตามที่คุณลงโทษลูก ก็จงอธิบายให้เขารู้ว่าทำไมเขาถึงถูกทำโทษ

125. จงอย่าทำให้ลูกของคุณรู้สึกว่าคุณมีความสุขที่ได้ลงโทษเขา หรือรู้สึกว่าคุณเคียดแค้นเขา

126. จงอย่าตีลูกของคุณต่อหน้าคนอื่น และจงอย่าตีเขาในเวลาที่คุณกำลังโกรธ

127. จงอย่าตีลูกของคุณที่ใบหน้า (ตบหน้า) และจงอย่ายกมือของคุณสูงเกินไปจนกระทั่งความรุนแรงในการตีนั้นเพิ่มเป็นสองเท่า

128. เมื่อคุณสัญญากับลูกแล้วว่าจะไม่ตีเขา ก็จงอย่าตีเขาเพราะไม่เช่นนั้นสักวันหนึ่งเขาจะหมดความเชื่อถือในคุณ

129. จงทำให้ลูกของคุณรู้สึกว่าการลงโทษของคุณนั้นเป็นไปด้วยความรักและหวังจะปรับปรุงเขาให้ดีขึ้น

130. จงสอนเขาว่า การทำโทษนั้นไม่ใช่เพื่อการทรมาน แต่เพื่อการสั่งสอนอบรม

เราขอต่ออัลลอฮฺซึ่งทางนำ การอำนวยให้ได้รับความสำเร็จความเที่ยงตรง และขอการประสาทพรจงมีแด่นบีมุหัมมัดของเรา